

Från hyresrätt till bostadsrätt

Vi flyttade in i vår hyresrätt i ett miljonprogramsområde i slutet av 60-talet. Alldeles nytt och fint. Då och då i samband med hyreshöjningar samlades hyresgästerna till bostadsträffar med hyresvärden och klagomålen haglade.

"Vi har sprickor i väggarna". När jag steker pannkakor står jag i Lützendimman, varför fungerar inte fläktarna?? Anklagelserna mot värden var många. Sedan blev vi med i Hyresgästföreningen som samlade hyresgästerna mot hyreshöjningar, men även de fick sina fiskar varma. "Hur kan ni gå med på alla hyreshöjningar, vi kräver hyresstopp! Stämningen var vanligtvis hätsk och ombudsmannen fick smyga ut bakvägen. Känslorna Vi mot Dom enade oss hyresgäster i stark gemenskap.

Sedan ombildades hyresrätterna till bostadsrätter och på den första stämman kom samma stora uppretade gäng. Som vanligt ställde vi våra vanliga och mycket kritiska frågor till den valda styrelsen. Men nu fick vi svar på tal." Vi är inga hyresvärdar, det är ni som äger fastigheten nu. Skäll inte på oss, ni har alla lika stort ansvar!" Det uppstod en stunds förvirring i församlingen. "Javisst ja, nu var vi alla ägare, vem kan man då skälla på?"

Mötet kom av sig och de omvandlade hyresgästerna gick hem som bostadsrättsägare och började inse förändringen. Efter ett tag tyckte man att hyresgästerna bodde lite väl billigt (ja det bodde flera som inte var med i ombildningen). Borde man inte höja hyran för dem?

Det dröjde inte länge förrän Pettersson på tre trappor berättade att de ska flytta. Jaså vartdå? frågade jag artigt i

hissen. Till sommarstugan på Värmdön. Vi får så bra betalt när vi säljer att vi kan rusta upp den lilla stugan på landet. Föresten ska Olsson i tjugosjuan göra samma sak. De flyttar ut till Roslagen.

Flyttbussarna började bli en vanlig syn och snart kände man inte igen sina grannar. Efter ett tag började det dyka upp hantverkare på gatan. "Vi byter kök, sa Stig i femton. Ikea har otroligt bra erbjudande. Då började alla i den porten byta kök och utanför porten började ett berg av utkastade skåp och vitvaror torna upp sig, så man fick kryssa sig fram mellan bråten. Vitvarorna såg nästan nya ut dessutom. Vi funderade på att smyga ut en natt och ta spisen som såg bättre ut än vår.

Sedan kom ROT-avdraget och nu blev det ingen hejd på aktiviteten. Alla nya grannar började med att riva ut allt, man blev glad över att barn och husdjur inte följde med av bara farten. Hantverkarnas antal ökade så lavinartat att de snart utgjorde en vanligare syn än de boende. De körde sina bilar så fort ner mot portarna att styrelsen kände sig tvungen att bygga farthinder mellan husen. Enligt ryktet hade de kört över en katt och nästan skrämt livet ur gamla fru Andersson i trettiofemman.

Sedan kom RUT-avdraget. Städfirmor med bildekaler som Gno Rent och HSB, (Håll Skiten Borta) blev allt frekventare inslag. Idag hamrar det och bankar i de flesta trappuppgångar. Grannen gör inte bara om köket utan hela lägenheten. De nya väggarna står i porten, de gamla ligger i en jättestor hög utanför så maken kunde inte parkera igår. När jag går ut för att slippa allt oljud, möter jag bara stressade hantverkare och städpersonal. Jag försöker hälsa men de förstår ingenting. Så nu funderar jag på att ta en ABF-kurs i polska eller ryska.

En granne